

KØBENHAVNS KOMMUNE

Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen

Center for Driftsunderstøttelse

NOTAT

Fortroligt

14-09-2012

Sagsnr.

2012-135124

Dokumentnr.

2012-726018

Sagsbehandler

Hans Helge Lauridsen

Til BIU

Vedr. Københavns Byrets kendelse i kommunens sag mod BUPL

Baggrund

Københavns Byret har den 24. august 2012 afsagt dom i en sag, der er rejst af BUPL på vegne af en borger. Dommen indebærer, at Københavns Kommune inden 14 dage skal betale en erstatning til borgeren på 500.000 kr. med procesrente fra sagens anlæg, samt 60.000. kr. til BUPL i sagsomkostninger.

Begrundelsen herfor er, at kommunen ikke har gennemført en arbejdsprøvning/afklaring, som kommunen burde have gennemført, og at kommunen ikke kan godtgøre, at en sådan arbejdsprøvning ikke ville have ført til, at borgeren havde nedsat arbejdsevne og dermed ville have været berettiget til et fleksjob eller en førtidspension.

Erstatningen skal således kompensere det indtægtstab, borgeren har lidt i den forbindelse.

Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen har valgt at anke dommen til Landsretten, fordi der er tale om en principiel afgørelse, som kan have betydelig præcedensvirkning for kommunen såvel som for andre kommuner.

Forvaltningen finder således, at dommen ikke er korrekt. De to væsentligste grunde er gengivet nedenfor.

For det første finder forvaltningen ikke, at det kan lægges til grund, at en eventuel arbejdsprøvning af borgeren ville kunne føre til, at vedkommende havde nedsat arbejdsevne i et omfang, der berettiger til fleksjob eller førtidspension. Dels er dette en hypotetisk slutning, dels har det igennem hele borgerens sagsforløb eksplicit været forvaltningens vurdering, at der ikke var noget helbredsmæssigt til hinder for, at borgeren kunne opnå ordinær beskæftigelse, og Beskæftigelsesankenævnet har også tidligere tilsluttet sig en afgørelse baseret på denne vurdering.

For det andet tillægger dommen det væsentlig betydning, at borgeren ikke i forbindelse med ophør af vedkommendes sygedagpengesag kan antages at være blevet opfordret af Jobcenter København, Baldersgade (som er ansvarlig for at behandle sygedagpengesager) til at henvende

**Center for
Driftsunderstøttelse**

Abel Cathrines Gade
13+
17
1654 København V

E-mail
FI14@bif.kk.dk

sig i Jobcenter København, Nyropsgade (som på det tidspunkt foretog arbejdssevneafklaring) med henblik på en arbejdsprøvning.

Forvaltningen finder det godtgjort, at borgeren har fået denne opfordring, dels fordi det fremgår tydeligt af et journalnotat, at borgeren blev opfordret telefonisk, dels fordi dette ikke er bestridt under retssagens forberedelse men først under vidneafhøringen, dels fordi opfordringen ligeledes blev sendt pr. brev til BUPL, som var borgerens partsrepræsentant i sagsforløbet.

Forvaltningen finder således ikke, at man er erstatningsansvarlig over for borgeren, og selv hvis dette er tilfældet, finder forvaltningen ikke, at det kan være tilfældet for den periode, hvor borgeren var opfordret til at henvende sig om en arbejdsprøvning, men intet foretog sig.

Forvaltningen har nedenfor redegjort nærmere for forløbet i borgerens sag.

Redegørelse for det konkrete sagsforløb

April 2006: Borgeren blev sygemeldt i forbindelse med en knæoperation. Under sygemeldingen lukkede den børneinstitution, hvor borgeren var ansat som leder, og borgeren blev opsagt.

April 2007: Jobcenter København, Baldersgade (JKB) bragte borgerens sygedagpenge til ophør ved den generelle varighedsbegrænsningsophør, men forlængede sygedagpengereetten efter en klage fra BUPL og udbetalte sygedagpenge med tilbagevirkende kraft.

December 2007: Borgerens sygedagpenge blev forlænget igen, da denne havde søgt om førtidspension på det foreliggende grundlag. Der blev givet afslag på førtidspension i marts 2008 med henvisning til, at borgeren fandtes at have en arbejdssevne, der gjorde hende i stand til at blive selvforsørgende.

Juli 2008: Beskæftigelsesankenævnet (BAN) stadfæstede forvaltningens afgørelse.

August 2008: JKB bragte borgerens sygedagpenge til ophør, fordi der ikke var yderligere forlængelsesmuligheder. I afgørelsen blev ”lagt vægt på, at du kan stå til rådighed for det ordinære arbejdsmarked inden for kontor- eller administrativt arbejde.”

December 2008: BAN hjemviste sagen til fornyet behandling med henvisning til, at de seneste lægelige oplysninger i sagen var knap 2 år gamle på afgørelsestidspunktet, og at der således var behov for, at kommunen indhentede en generel helbredsattest fra borgerens egen læge.

Marts 2009: Den generelle helbredsattest fra borgerens læge sagde, at vedkommende har en del lidelser, herunder ekstrem overvægt, slidgigt, astma, forhøjet blodtryk og depression, at funktionsevnen er hastigt aftagende, og at der er brug for omfattende skånehensyn både i forhold til dagligdagen og i særdeleshed i forhold til erhvervsevnen.

December 2009: JKB tilkender borgeren sygedagpenge med tilbagevirkende kraft for perioden august 2008-februar 2009 med henvisning til, at "der burde have været foretaget en arbejdsafklaring". Samtidig var det anført i afgørelsen, at der ikke "er grundlag for at iværksætte yderligere foranstaltninger". Afgørelsen indebærer, at borgeren ikke efter februar 2009 var berettiget til sygedagpenge.

Samme dag blev borgeren ifølge et journalnotat fra en medarbejder i JKB ringet op og opfordret til at rette henvendelse til Jobcenter København, Nyropsgade (JKN) for en arbejdsafklaring. Det skal ses i lyset af, at JKB alene gennemfører arbejdsevneafklaring for personer på sygedagpenge. Den samme opfordring blev samme dag skrevet i et brev til BUPL, borgerens fagforening, som borgeren selv havde givet fuldmagt til at bistå denne i sagsforløbet.

April 2010: JKBs afgørelse fra december 2009 blev tiltrådt af BAN, idet BAN bl.a. anførte, at det forhold, at kommunen anfører at der ikke er grundlag for yderligere foranstaltninger, når man samtidig anfører, at der er behov for et "afklaringsforløb" forudsættes at betyde, at der ikke er grundlag for "yderligere foranstaltninger i sygedagpengeregii" og BAN fandt således ikke anledning til at kommentere dette yderligere.

April 2012: Kommunen stævnes.

April 2012: Borgeren skrev til JKN og spurgte til status for hendes arbejdsprøvnings sag med henvisning til en snak med en sagsbehandler i november 2011, hvor medarbejderen angiveligt havde lovet, at borgeren ville få en indkaldelse til en samtale

Maj 2012: I et journalnotat fra en opfølgningssamtale med borgeren i JKN fremgår det, at sagsbehandleren vurderer, at en eventuel ansøgning om førtidspension sandsynligvis vil føre til et afslag, idet der ikke vurderedes at være "væsentligt nyt helbredsmæssigt siden sidste afslag". Borgeren blev samtidig vejledt om, at denne har ret til at søge om en førtidspension på det foreliggende grundlag. De skal her bemærkes, at en sådan ansøgning på det foreliggende grundlag ikke indebærer, at der foretages en arbejdsprøvnings.

24. august 2012: Byrettens dom afsiges. Dommen tilpligter kommunen at betale borgeren 500.000 kr. plus procesrenter fra sagens anlæg samt 60.000 kr. i sagsomkostninger til BUPL. Dommens begrundelse:

- Kommunen har selv anført i sin afgørelse fra december 2009, at man burde have gennemført en ”arbejdsafklaring”
- Det kan ikke godtgøres og lægges til grund, at borgeren er blevet ringet op og opfordret til at henvende sig i JKN for en arbejdsafklaring (borgeren benægter således dette), hvilket også understøttes af, at det i JKBs afgørelse fra december 2009 fremgår, at der ikke er grundlag for yderligere foranstaltninger, ligesom borgeren efter henvendelse i JKN ikke er blevet arbejdsprøvet.
- Den manglende arbejdsafklaring er herefter kommunens ansvar, og kommunen er erstatningspligtig for det tab, borgeren måtte have lidt som følge heraf.
- Ud fra borgerens egen læges helbredsattest og kommunens manglende iværksættelse af en arbejdsafklaring har kommunen ”bevisbyrden for, at en at en rettidig arbejdsprøving/arbejdsafklaring ville have ført til, at hun [...] kunne være vendt tilbage til og forblevet på arbejdsmarkedet på ordinære vilkår.”
- Da denne bevisbyrde ikke er løftet af kommunen, ifalder kommunen et erstatningsansvar.

30. august 2012: Forvaltningen indbragte Københavns Byrets afgørelse af 24. august 2012 for Østre Landsret med påstand om frifindelse. Borgerens advokat har til Østre Landsret den 7. september 2012 indgivet ankesvarskrift.

Det vides ikke, hvornår ankesagen behandles ved Landsretten.